

[Korsgaard.]

Bestemmelser, ikke alene vel sagtens omfattende dette Forhold, men omfattende forskellige andre Forhold i den direkte Beskatningslovgivning, og at man meget snart maa faa genindført den Bestemmelse, der nu her udgaar, efter min Mening fuldkommen med Urette.

Alt i alt mener det konservative Folkeparti, at det Lovforslag, der her søges gennemført, og som i sit Væsen er en Forøgelse, henholdsvis af Formuebeskatningen og af Selskabsbeskatningen, ikke burde ophøjes til Lov. Vi vil derfor indstille os paa at stemme imod Lovens Vedtagelse. Da vi i hvert Tilfælde teoretisk set har den Mulighed, at Lovforslaget kan blive forkastet, men vi paa den anden Side ikke kan faa dette prøvet ad normal Vej ved til sidste Behandling at stemme mod Lovforslagets Vedtagelse og dog have en Situation, hvor vi kan stille Ændringsforslag til den paagældende Lov, efter at vi gennem Afstemning er blevet sikker paa, at den paagældende Lov vil blive vedtaget, saa maa vi stille Forslag om, at det paagældende Lovforslags Overgang til tredie Behandling nægtes. Dette er en rent teknisk Nødvendighed, for at vi kan komme til senere at stemme om de Ændringsforslag, som det i Betænkningen er bebudet, at vi i givet Fald vil stille mellem anden og tredie Behandling.

Hvad de paagældende Ændringsforslag gaar ud paa; er nævnt i Betænkningen, men der vil, naar en Gang Sagen kommer til tredie Behandling — det er mig bekendt, at man vilde sætte megen Pris paa, om det skete i Dag —, blive Lejlighed til nærmere at omtale de paagældende Ændringsforslag, som gaar ud paa, dels at stille de fra Lensaflysningen stammende Successorfonds ens med andre baandlagte Kapitaler, dels ikke at forøge den betydelige Fordel, som Andels- og Brugforeninger med Hensyn til Beskatningen nu har i Forhold til flere andre Virksomheder, men tværtimod at gøre Forholdene mere ens for disse forskellige Virksomheder.

Clausager: Ud over, hvad der staar i Betænkningen, skal jeg sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelse om, at det viste sig, at de 3 Partier var bundne, og at Forhandlingerne i Udvalget var afvist, og at Lovforslagene var et Diktat, at det er jo ikke rigtigt, det er en Overdrivelse at sige saadan. Det hænger saadan sammen, at disse Lovforslag er vedtaget i Landstinget af 3 Partier, og det gælder for vort Parti, som det vist ogsaa gæl-

der for de andre, at vi her i Folketinget har fulgt Forhandlingerne i Landstinget og har givet Tilslutning til Lovforslagene. Saa er det klart, at man gaar ikke fra en saadan Vedtagelse i Landstinget, medmindre man i Fordragelighed enes derom.

Dette er der gjort Forsøg paa, og jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, hvad det ærede Medlem nok ved, at man har forsøgt at stille Ændringsforslag op for at afbøde de mulige uheldige Virkninger, som det kunde faa, at man skal betale Skatten i det Aar, hvor Indkomsten sammenlignet med Aaret før er gaaet ned. Vi har forsøgt at stille en skalamæssig Undtagelsesbestemmelse op, men det har voldt saa store Vanskeligheder — ligesom det ogsaa har voldt Vanskeligheder rent sagligt at blive enig derom —, at vi er faldet tilbage paa at indskærpe Lovforslagets § 1, sidste Stykke, efter hvilket det er gjort muligt for en Skatteyder efter Ansøgning at opnaa Nedsættelse af hans Skat, for saa vidt hans Indtægt er faldet. Af Betænkningen fremgaar det, at Finansministeren har erklæret sig enig i, at vi indskærper dette.

Det er det ene. Det andet er, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard baade mundtligt her og i Betænkningen beskylder Venstrepartiet rent ud for Løftebrud i Anledning af den Erklæring, der blev afgivet i Forbindelse med Kriseforliget sidste Sommer. Enhver kan jo læse, hvad der staar, og jeg maa sige, at hvis det er Meningen, at der absolut og under ingen Omstændigheder ikke maa tages mere Indkomstskat af Opgivelserne fra 1931, de, der gælder for Skatteaaret 1932—33 — det er muligt, at det er Meningen, det tør jeg ikke bestride; jeg har ikke været med til at affatte det —, men naar jeg læser det, maa jeg sige, at hvis det er Meningen, er det skrevet paa uhyre uheldigt Dansk. Der staar nemlig saaledes — maa jeg ganske kort citere: Man er rede til at skaffe Dækning for Underskud paa Finansloven

„paa Grundlag af et lignende Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning som det, der har fundet Udtryk i Kriseordningens Dækningsregler, dog saaledes, at eventuel hertil tjenende direkte Beskatning kun kan lignedes paa Indkomsten og først kan opkræves i Finansaaret 1933—34.“

Havde man ment det, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, synes jeg, man skulde have skrevet „og kun kan lignedes paa Indkomsten i Finansaaret 1933—34“; thi det er klart, at det kan ikke opkræves før, man kan ikke ligne paa et Aar og opkræve